

poslopja, temveč ti lepi nasadi, to je občudovanja vredno. Ves prostor je preprežen s kanali, po katerih se lahko voziš, potem so tukaj veliki bazarji, v njih pa lepi z gozdi obraščeni otoki.

Vozeč se ob obrežji Michiganskega jezera zagledaš na severnem koncu razstavišča kacic 50 palačam podobnih poslopij posamičnih ameriških in tujih držav. Na južnem koncu teh poslopij je umetninska galerija, ki je 160 m dolga in 105 m široka, zgrajena v jonskem slogu s kupolo. Veljala je 670.000 dolarjev. Zadaj za jezerom odločeno stoji mogočno poslopje illinoiske države. Največje poslopje je industrijska palača, ki je 520 m dolga, 250 m široka, ki ima mnoga dvorišča, 105 m široko kupolo. Poslopje je zgrajeno v korintskem slogu. Okrog poslopja je visok balkon, s katerega se jako lepo vidi po razstavišči. To poslopje je stalo 1.500.000 dolarjev.

Onostran tega poslopja pa stoji na umetno narejenem otoku originalno okrašeno, različno pobarvano ribiško poslopje z akvarijem v največjih razmerah. Prav ob jezerskem obrežji je pomorska razstava. Na severni strani od ribiškega poslopja na odprtem zelenem travniku je vrtnarska razstava. Poslopje je 325 m dolgo in 82 m široko z velikansko kupolo. Tukaj ja polno rastlinjakov, ki se umetno grejejo. Dve dvorišči ste posajeni s pomerančnimi in citroninimi drevesi, poleg tega pa velike steklene lope za palme. Zraven vrtnarske razstave je razstava za ženska dela. Ta razstava je že zaradi tega zanimiva, ker niso le razstavljene stvari, ki so delo ženskih rok, temveč je tudi načrt v italijanskem renesančnem slogu napravila ženska, izučena stavbiteljica Sofija Hayden iz Bostona, ki ima le nekaj čez dvajset let. Južno od teh poslopij je velikansko poslopje za prometno razstavo. Poslopje, v katerem so najraznovrstnejša občila, je zidano v romantičnem slogu. Zraven so poslopja za rudništvo. To poslopje, kakor tudi električno razstavno poslopje, je zidano v francoskem renesančnem slogu in olepšano s stolpi. Pred električno razstavo je velikanski kip Franklinov.

Upravno poslopje, katero smo že višje omenili, je zgrajeno v italijanskem renesančnem slogu. Pozlačena kupola je 85 metrov široka. To poslopje se odlikuje po lepi zgradbi in praktični uredbi. V njem so pisarne državnih oblastev, policije, požarne brambe, pošte in pa časopisov. Pred poslopjem je velikanski kip Krištofa Kolumba. Poslopje za stroje je zgrajeno v španjski renesanci in je 285 m dolgo in 158 m široko. Blizu tega poslopja je kmetijska in živinarska razstava, poleg katerih je velika mlekarija in gozdarska razstava.

Zadaj za poslopjem za stroje je od juga proti severu velik bazin. Mnogo vodomotov tukaj meče vodo v veliko višičino in hladi zrak. Na konci je umetno pristanišče. Na pristaniščnem nasipu nahajate se dve grškimi templom podobni lopi, potem Kolumbu in drugim odkriteljem posvečena lopa na stebrih. Nasproti omenjenima temploma pa stoji 13 stebrov z grbi prvotnih 13 držav sedanje državne zveze. V sredi stoji velikanski kip republike; poleg je po naravi posnet samostan Santa Maria de la Rabida,

v katerem je preživel Krištof Kolumb dalje časa. V tem poslopji so razstavljene razne stvari, ki se tičejo Krištofa Kolumba.

Promet po razstaviščih posreduje električna železnica in več parnikov poleg mnogih vozov. Strašno število je restavracij na razstavišču, če tudi se več tisoč prosilcem ni dovolilo. Razstavino podjetje je pa pri podelitvi koncesij vendar premalo strogo postopalo. Mej lepimi poslopji postavilo se je mnogo grdih barak, katere prostor kazé. Ali kaj se hoče, to je pač bolj po ameriansko. Gostilničarji so se zavezali, da dajo podjetju razstave četrtino svojih kosmatih dohodkov. Razstavno podjetje bode tako dobilo več milijonov dolarjev in to pri praktičnem Amerikancu že nekaj velja, zato pa niso tako strogo gledali, kako barako je kdo postavil, če se vjema nje vnanjost s poleg stoječimi palačami. Sicer pa tudi v Ameriki ne gledajo na take stvari tako natanko, kakor v Evropi, kjer je že treba načrta in komisije, če kdo misli zgraditi kak ulnjak. (Dalje sledi.)

Obrtnijske raznoterosti.

Trajnost z vrelin kotranom napojene ali posteklene opeke. Poskušalo se je slabo žgano, malo vremenu uporno zlasti strešno opeko s tem zboljšati, da se prevleče s kotranom. S tem se je mislilo doseči, da bi voda ne mogla v opeko. Skušnja je pa pokazala, da niti kotranova prevlaka niti tenkotekoča svinčena glazura ni toliko zboljšala opeke, da bi voda ne prišla vanjo. Ob mrazu pa ta voda izstopi iz lukenj in odluši s kotranom prepojeno glazuro, ki vode skozi tako rada ne pušča. Če je glazovana luknasta opeka, se na ta način razruši. Glazovati se sme le dobro žgana in gosta opeka.

Kmetijstvo.

Kmetijske zadruge.

Konservativni poslanci v državnem zboru že dolgo zahtevajo, da se osnujejo kmetijske zadruge. Te zadruge bi imele namen na vse načine pospeševati kmetijstvo, napravljali raznovrstne kmetijske stroje, skrbeti kmetom za ceneja posojila, posredovati pri prodaji kmetijskih pridelkov, da celo zavarovanje proti ognju in toči vzeti v svoje roke. Po zahtevi konservativcev bi moral vsak kmet pristopiti k taki zadrugi. Poljedelski minister grof Falkenhayn je še pred dvema letoma obljubil zbornici poslancev, da predloži načrt zakona o tacihih zadrugah.

To se pa dosedaj še ni zgodilo. Proti takim zadrugam so zlasti nemški liberalci, kakor je ta stranka navadno proti vsemu, kar bi koristilo kmetu. Posebno so liberalci proti temu, da bi vsak kmet moral pristopiti k taki zadrugi. To bi po njih mnenji ne bilo liberalno, ker bi omejevalo svobodo posamičnika. Seveda v resnici pa nemški liberalci imajo vse nekaj družega pred očmi. Ta stranka podpira pred vsem kapitaliste in skrbi, da ti lahko izžemajo kmete in druge stanovce, kar delajo povsod zlasti pa v Galiciji. Denar posojujejo na visoke obresti